

فشار خطرناک برای عادی سازی روابط رژیم صهیونیستی و عربستان

سجاد عطازاده
مترجم

ماریا فانتانیبه (مسئول برنامه مدیترانه، خاورمیانه و آفریقا در انستیتو روابط بین الملل ایتالیا) و ولی نصر (استاد روابط بین الملل در دانشگاه جانز هاپکینز ایالات متحده) در مقاله «فشار خطرناک برای عادی سازی روابط اسرائیل و عربستان، بدون یک مسیر واقعی به سوی یک کشور فلسطینی، این معامله خاورمیانه را بی ثبات خواهد کرد» که در وب سایت فارن افرز منتشر شده است، به بررسی احتمال عادی سازی روابط رژیم صهیونیستی با عربستان سعودی پرداخته و این گزاره مهم را مطرح ساخته اند که این عادی سازی حتی در صورت برقراری آتش بس در غزه هم رخ نخواهد داد و برای نیل به این مهم باید یک برنامه جدی برای تشکیل کشور مستقل فلسطینی ارائه شود.

جو بایدن، رئیس جمهور ایالات متحده، در طول سه سال اول ریاست جمهوری خود، استراتژی خاورمیانه‌ای اش را بر یک پروژه واحد و مشخص بنا نهاده بود؛ عادی سازی روابط بین اسرائیل و عربستان سعودی. واشنگتن گمان می کرد که چنین توافق این منطقه پرآشوب را باثبات و ایران را محدود خواهد کرد. به علاوه، اگر این اتفاق رخ می داد ایالات متحده آزاد می شد تا منابع خود را از خاورمیانه به سمت آسیا و اروپا سوق دهد. جهان عرب هم حتی ممکن بود تبدیل به بخشی از یک کریدور تجاری بلندپروازانه اوراسیایی شود که اقیانوس هند را به دریای مدیترانه متصل می کرد؛ ابتکاری که می توانست با طرح کمربند- جاده چین رقابت کند.

در پاییز ۲۰۲۳، به نظر می رسید که مقامات ایالات متحده در آستانه موفقیت در وساطت برای انعقاد این پیمان قرار دارند. در این مقطع عربستان سعودی اعلام کرده بود که آماده عادی سازی روابط با اسرائیل است؛ البته اگر واشنگتن در ازای آن یک پیمان امنیتی با ریاض منعقد کند. ایالات متحده هم آماده بود تا خواسته سعودی ها را برآورده کند. اگرچه این پیمان روی کاغذ سبب تعمیق تعهدات منطقه‌ای ایالات متحده می شد، اما مقامات آمریکایی امیدوار بودند که به لطف برقراری روابط بین اسرائیل و عربستان سعودی، ریاض نیاز چندانی به کمک های نظامی ایالات متحده نداشته باشد. در همین زمان بود که حمله ۷ اکتبر حماس به اسرائیل رخ داد. این حمله که به کشته شدن حدود ۱۲۰۰ نفر منجر شد، این تصور را که باز یگران خاورمیانه به سادگی می توانند دیگری اسرائیل و فلسطین را نادیده بگیرند، از بین برد. هنگامی هم که اسرائیل با یک تهاجم ویرانگر به غزه پاسخ داد - حمله‌ای که تاکنون جان بیش از ۳۷ هزار فلسطینی را گرفته است- شهروندان جهان عرب خشمگین شدند و ایران و متحدان منطقه‌ای آن به عنوان مدافعان خط مقدم آزمان فلسطین معرفی گشتند. در این شرایط، حاکمان عرب مجبور به تغییر مسیر خود شدند. عربستان سعودی از توافق عادی سازی عقب نشینی کرد و اصرار داشت که اسرائیل ابتدا حق تعیین سرنوشت فلسطین را به رسمیت بشناسد. همسایگان این کشور نیز از اسرائیل فاصله گرفتند. مقامات آمریکایی از این نکته آگاه هستند که اکنون واقعیت های میدانی دستخوش تغییر شده اند. اما آنها همچنان به چشم انداز قبل از ۷ اکتبر خود وفادار هستند. مقامات آمریکایی، با وجود انبوه تظاهرات، به کرات به ریاض رفت و آمد می کنند تا توافق بین اسرائیل و عربستان سعودی را سامان دهند. در واقع، به نظر می رسد آنها بر این گمان هستند که مقطع فعلی برای این توافق مناسب تر از همیشه است. سیاستگذاران آمریکایی پیشنهاد کرده اند که در صورت موافقت اسرائیل با آتش بس در غزه، ریاض روابط خود را با تل آویو عادی سازی نماید. برای واشنگتن، عادی سازی اسرائیل و عربستان همچنان راه حل مشکلات خاورمیانه به شمار می رود.

اما این دیدگاه بسیار اشتباه است. عربستان سعودی در ازای پایان جنگ جاری اسرائیل در غزه با تل آویو رابطه برقرار نخواهد کرد. ریاض در این مقطع تنها در صورتی روابط خود را با اسرائیل عادی سازی خواهد کرد که دولت یهود اقدامات روشن و غیرقابل برگشتی را برای تشکیل یک کشور فلسطینی انجام دهد. اما مقامات اسرائیلی به هیچ وجه از خود علاقه ای به این کار نشان نداده اند. اگر ایالات متحده همچنان خواهان توافق اسرائیل و عربستان است، باید به شدت به اسرائیلی ها فشار آورد تا مواضع خود را تغییر دهند. آمریکا نه تنها باید سبب برقراری آتش بس گردد، بلکه می بایست یک برنامه بلندمدت مثبت برای آینده غزه را که به تشکیل کشور فلسطین منتهی شود، سامان دهد. به عبارت دیگر، ایالات متحده می بایست به رهبران عرب نشان دهد که همکاری نزدیک تر با

دپلماتیک و روابط تجاری خود را نیز با تل آویو کاهش داده اند. این حرکت ها سابق روشنی دارند. رفتار اسرائیل جهان عرب را ملتهب و ثبات آن را تهدید کرده است. مصر شاهد تظاهرات گسترده داخلی در حمایت از فلسطینی ها بوده و رهبران این کشور نگرانند موج این تظاهرات علیه آنها شود. درعین حال، قاهره تحت فشار مستقیم اسرائیل قرار گرفته؛ امری که با تصرف گذرگاه مرزی غزه و نقض قرارداد ۱۹۷۸ این کشور با تل آویو نمود یافته است. اسرائیل این کار را حتی بدون اطلاع رسانه ای کافی به مقامات مصری انجام داد. سایر دولت های عربی هم که با اسرائیل رابطه داویط دارند، از جمله اردن و مراکش شاهد تظاهرات خیابانی گسترده بوده اند. آنها بیم دارند این خشم عمومی در نهایت به یک قیام از نوع بهار عربی تبدیل شود یا باعث افزایش مجدد افراط گرایی و تروریسم شود.

بی اعتنائی اسرائیل به منافع متحدان عرب خود تا حدی با توسل به تلاش همه جانبه آن برای نابودی حماس تبیین می شود اما این احساس در میان مقامات اسرائیلی هم ناشی می شود که «کشورشان» برای امنیت نیازی به معاهدات صلح منطقه ای ندارد. اسرائیل تصور می کند در صورت نیاز، واشنگتن رفتار کشورهای عربی را کنترل خواهد کرد. همچنین نشان می دهد خشم این کشورها از اسرائیل با ترس آنها از ایران متعادل شده است، مثل زمانی که تهران با موشک و پهپاد در آوریل به اسرائیل حمله کرد، اردن و کشورهای حوزه خلیج فارس برای رهگیری آنها با ایالات متحده همکاری کردند. مقامات اسرائیلی بر این گمان هستند که با ادامه تشدید تنش های کشورهای عربی با ایران، پادشاهی های خلیج فارس چاره ای جز همراهی با اسرائیل و ایالات متحده ندارند و ابوظبی و ریاض به توافق های عادی سازی روابط خود با تهران پایان خواهند داد.

اما مقامات اسرائیلی اشتباه می کنند. اگرچه تشخیص دقیق انگیزه اردن و کشورهای حاشیه خلیج فارس غیرممکن است، آنها احتمالا به رهگیری پهپادها و موشک های ایرانی، نه برای محافظت از اسرائیل، بلکه برای جلوگیری از جنگ بزرگ تری که قطعاً در صورت ضربه ای جدی به اسرائیل رخ می داد، کمک کردند. از زمان عادی سازی روابط با ایران، عربستان سعودی و امارات متحده عربی امن تر شده اند. (قبل از این توافقات، گروه های مورد حمایت ایران به صورت روتین به عربستان و امارات حمله می کردند.) آنها هیچ علاقه ای به ناپدید گرفتن توافقات خود با ایران ندارند؛ و به ویژه به این دلیل که مردم این کشورها در حال حاضر ایران را دشمن خود نمی دانند بلکه در عوض دشمن آنها اسرائیل است. برای غلبه بر تردیدهای دولت های عربی درباره همکاری نزدیک تر با یک اسرائیل بدون تغییر، ایالات متحده می تواند به شرکای عرب خود پیشنهادی بدهد که امکان رد آن نداشته باشند، مثلا در ازای افزایش همکاری اسرائیل و عربستان، واشنگتن ممکن است به سعودی ها نه تنها یک پیمان امنیتی، بلکه توافقی که در آن ریاض می تواند روابط نزدیک خود با چین را حفظ کند، وعده دهد. ایالات متحده می تواند به امان قول دهد که در صورت حمله ایران به اردن به تهران پاسخ خواهد

اسرائیل، منطقه را با دیگری هایی که اعتبار آنها را تضعیف کرده و در عین حال تهران و شرکای آن را تقویت می کند، بیشتر ملتهب نخواهد ساخت. در غیر این صورت، ایالات متحده با فشار برای عادی سازی روابط بین تل آویو و کشورهای عربی، تنها وقت خود را تلف کرده و امنیت دولت های عربی را نیز به خطر می اندازد.

از زمان شروع جنگ در غزه، ایالات متحده یک عملکرد دپلماتیک کاملاً ضد و نقیض در خاورمیانه داشته است. اکنون هم در تلاش است تا از ورود اسرائیل و حزب الله به یک جنگ همه جانبه جلوگیری کند. اما وقتی نوبت به موضوع اصلی می رسد - جنگ در غزه- دپلماتسی آمریکا دستاورد های بسیار کمی داشته است. واشنگتن نتوانسته است بر جریان جنگ تأثیر بگذارد. آتش بس را حاصل نماید یا از اسرائیل درباره آینده غزه یا یک کشور فلسطینی تعهد بگیرد. این شکست ها موفقیت های واشنگتن را در حوزه های دیگر به خطر می اندازد. مثلا تا زمانی که جنگ ادامه داشته باشد، بن بست اسرائیل با حزب الله تشدید خواهد شد. آتش زدوبند شده بین حزب الله و اسرائیل ده ها هزار اسرائیلی را از زمان شروع جنگ در غزه آواره کرده است؛ بنابراین اسرائیل اکنون تامين امنیت مرزهای شمالی خود را بخشی از کارزار خود برای نابودی حماس می داند. این تشدید تنش می تواند ایران و بازیگران منطقه ای آن را به

مداخله برای کمک به شریک لبنانی خود دعوت نماید. درک اینکه چرا ایالات متحده نتوانسته این خونریزی را متوقف کند دشوار نیست. مقامات ایالات متحده کشورهای عربی به ویژه مصر و قطر را تحت فشار قرار داده اند تا رضایت حماس را برای توافق آتش بس تضمین کنند. اما به سختی از اهرم قابل توجه خود بر اسرائیل استفاده کرده اند. رویکرد اصلی واشنگتن به جای تهدید به کاهش یا پایان دادن به کمک های تهاجمی این بوده است که به اسرائیل بگوید در صورت توقف جنگ، می تواند روابط رسمی با عربستان سعودی داشته باشد. اما این وعده ای نیست که ایالات متحده بتواند به آن عمل کند. سعودی ها هم از عادی سازی روابط با اسرائیل در ازای صرف آتش بس خودداری کرده اند و بعید هم هست که در این مورد تجدید نظر کنند.

حتی اگر ریاض چنین توافقی را بپذیرد، هیچ تضمینی وجود ندارد که اسرائیل نیز با آن موافقت کند. این کشور هر درخواستی، چه از سوی واشنگتن و چه از طرف سازمان ملل را برای پایان دادن به دیگری رد کرده است. تل آویو به منظور آزادسازی گروگان های اسرائیلی و خارجی، تنها دست به عقب راندن موقتی نیروهای خود از غزه زده است. اسرائیل اقدر است به این جنگ بایبند است که حتی روابط خود را با کشورهای عربی که با آنها رابطه دارد، به خطر انداخته است. مصر و اردن - که به ترتیب در سال های ۱۹۷۸ و ۱۹۹۴ روابط خود را با اسرائیل عادی سازی نموده اند- روابط دپلماتیک خود را با تل آویو سرد نموده، نیروهای نظامی خود را در حالت آماد باش قرار داده و هشدار داده اند که معاهدات صلح آنها با اسرائیل در خطر است. بحیرین و امارات متحده عربی هم که هر دو روابط خود را در سال ۲۰۲۰ با اسرائیل عادی سازی نموده اند، تماس های

داد و فلسطینی ها را از سرازیر شدن به داخل اردن بازدارد. کاخ سفید همچنین می تواند پشتیبانی های اقتصادی بیشتری را به مصر ارائه دهد و تضمین کند اسرائیل از رفح عقب نشینی کرده و از هرگونه اقدامی دست بردارد که می تواند فلسطینی ها را به سمت شبه جزیره سینا سوق دهد. اما این وعده ها از نظر مالی و سیاسی برای ایالات متحده - که در حال حاضر ضعیف شده است - پرهزینه خواهد بود؛ و البته بعید هم است که تأثیری داشته باشند. بدون شک دولت های عربی از حمایت بیشتر ایالات متحده حمایت خواهند کرد اما هیچ راهی وجود ندارد که واشنگتن مستقیماً بتواند این دولت ها را در برابر خشم شهروندان خود محافظت کند. تنها یک راه قابل اجرا برای همکاری بیشتر اعراب و اسرائیل وجود دارد و آن پایان دادن به جنگ در غزه و ایجاد یک کشور مستقل فلسطینی است.

بنابراین واشنگتن باید تمرکز بر چگونگی عادی سازی روابط اسرائیل و عربستان را متوقف کند و روی آنچه در کوتاه مدت و بلندمدت برای غزه رخ خواهد داد، متمرکز شود.

کارهای زیادی در این زمینه برای انجام دادن وجود دارد. ایالات متحده برنامه معتبری برای روز پس از پایان درگیری در غزه ارائه نکرده است و خطر هرج و مرج و یک فاجعه انسانی بی پایان در نور غزه وجود دارد. در غیاب فشار ایالات متحده، غزه حتی ممکن است به طور نامحدود توسط نیروهای دفاعی اسرائیل اداره شود. پس از آن، دولت اسرائیل مستعد است به ارتش اسرائیل دستور دهد که به تدریج جمعیت باز را به سمت مصر بیرون کند و غزه را روی شهرک نشینان یهودی باز کند. در صورت موفقیت این پروژه، اسرائیل می تواند فلسطینیان را از کرانه باختری نیز اخراج کند. تل آویو شاید برای انجام این کار نیازی به ارتش نیز نداشته باشد؛ و تنها با کاهش منابع مالی تشکیلات ضعیف خودگردان فلسطین، مانع ارائه خدمات از سوی این نهاد شده و سپس به شهرک نشینان خشن خود مجال رفتارهای خارج از کنترل بدهد. تا زمانی که این سناریوها کاملاً از روی میز خارج نشوند، هیچ کشور عربی با عادی سازی روابط با اسرائیل موافقت نخواهد کرد. برای نجات فلسطینیان و ارتقای روابط اعراب و اسرائیل، ایالات متحده باید مسیر جایگزینی را برای آینده غزه ترویج کند. این مسیر می تواند با ارائه راهبردی برای چگونگی بازسازی غزه و تضمین امنیت آن آغاز شود. چنین طرحی باید از سوی کشورهای عربی پذیرفته شود؛ شرطی که برای تامین اجماع درون فلسطینی که بتواند تلوار را غزه را همین نگه دارد، ضروری است. اما تنها واشنگتن می تواند اسرائیل را برای پایان دادن به جنگ و پذیرش چنین پیشنهادی تحت فشار قرار دهد و تنها واشنگتن قادر است میان رهبران اسرائیلی و عرب بر سر ترتیبات امنیتی غزه میانجی گری کند. کشورهای عربی ممکن است برای همکاری با اسرائیل مردد باشند اما رهبران ایالات متحده باید به آنها (و اسرائیلی ها) یادآوری کنند که هیچ طرفی از ادامه آشفتگی سود نمی برد و آنها منافع مشترکی در ایجاد یک طرح پایدار پس از جنگ دارند. به هر حال راه دیگری که وجود دارد، جنگ ابدی در غزه و احتمالا کرانه باختری و لبنان است که کل منطقه را بی ثبات خواهد کرد.

پس از ارائه طرحی قابل اجرا برای بازسازی غزه، ایالات متحده می تواند کار را برای مأموریت بزرگ تر خود آغاز کند؛ تشکیل یک کشور فلسطینی. واشنگتن باید اسرائیل را وادار کند که حق تعیین سرنوشت فلسطینیان را به رسمیت بشناسد. متعهد به ایجاد یک کشور فلسطینی با پایتختی بیت المقدس شرقی شود و مسیر دپلماتیکی برای تحقق آن ایجاد کند. این روند باید با آتش بس دائمی در غزه آغاز شود؛ آتش بسی که در آن اسرائیل موافقت می کند به اشغال غزه پایان و اجازه دهد تشکیلات خودگردان فلسطین بر غزه و کرانه باختری حکومت کند. چنین تعهداتی می تواند برای جلب نظر سعودی ها و دیگر دولت های عربی و گشودن دری برای ارتباطات عمیق تر کافی باشد. مطمئناً این روند بسیار دشوار خواهد بود. اسرائیل توسط سیاستمداران راست گرای تندرو اداره می شود که دولت فلسطینی را رد کرده اند. شکاف بین آنها و دولت های عربی هم شدید است. اما ایالات متحده همچنان باید تلاش جدی برای گردهم آوردن این طرف ها انجام دهد. تا زمانی که راه روشنی برای تشکیل یک کشور فلسطینی وجود نداشته باشد، خاورمیانه در چرخه مداوم درگیری گرفتار خواهد شد و هیچ امیدي به ثبات منطقه نخواهد بود و احتمال کمی وجود خواهد داشت که اسرائیل و عربستان سعودی بتوانند روابط خود را عادی سازی کنند.

نوبت دوم

فراخوان مزایده عمومی فروش یک دستگاه وانت پیکان

صندوق رفاه دانشجویان وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در نظر دارد نسبت به فروش یک دستگاه وانت پیکان خود اقدام نماید. متقاضیان می توانند صندوق در مهلت مقرر به سامانه ستاد به آدرس setadiran.ir مراجعه کنند.

ردیف	موضوع	مبلغ سپرده شرکت در مزایده (ریال)	مهلت توزیع اسناد	مهلت ارائه پیشنهادات	زمان بازگشایی پاکت ها
۱	فروش یک دستگاه وانت پیکان سفید، مدل ۱۳۹۱ (موتیبه سوم)	۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال	از ساعت ۸ صبح روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۴/۳۱ لغایت ساعت ۱۳:۰۰ روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۵/۰۲	از ساعت ۸ صبح روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۵/۰۳ سه شنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۵/۰۶	ساعت ۹ صبح روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۵/۰۶

* آدرس محل بازگشایی پاکت: تهران، خیابان ولیعصر، بالاتر از طالقانی، نبش کوچه گیلان، پلاک ۱۶۰۵، صندوق رفاه دانشجویان وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی. شماره تماس: ۰۲۱-۸۲۲۱۲۶۴۰
* آدرس محل بازدید خودرو: مازندران، ساری، بلوار خزر، جاده دریا، جاده پلاژهای دولتی (خزرآباد)، کیلومتر ۸، روه روی روستای طوقدار، مجتمع فرهنگی، آموزشی و رفاهی صندوق رفاه دانشجویان وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی **تذکر:** سپرده قابل قبول برای شرکت در مزایده واریز وجه نقد یا ضمانتنامه بانکی معتبر با حداقل سه ماه اعتبار با قابلیت تمدید تا سه ماه دیگر می باشد.

صندوق رفاه دانشجویان - وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی

نوبت اول

فراخوان مناقصه عمومی / یک مرحله ای / دونوبت

انتقال گاز ایران - منطقه یک به انجام گیرد.

مدت اعتبار پیشنهادها: پیشنهاد مناقصه گران و ضمانت نامه شرکت در فرآیند ارجاع کار به مدت ۳ ماه از آخرین تاریخ بازگشت پاکت معتبر بوده و در صورت درخواست مناقصه گاز تا ۳ ماه دیگر قابل تمدید باشد.

اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه:

مرکز تماس: ۴۱۳۴۴ - ۰۲۱ - دفتر ثبت نام: ۸۸۹۶۹۳۷ - ۰۲۱ - ۸۵۱۹۳۷۸ - ۰۲۱ - کلیه مراحل روزگاری مناقصه از طریق درگاه سامانه تداکات الکترونیک دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

نوبت اول: ۱۴۰۳/۰۵/۰۱ - نوبت دوم: ۱۴۰۳/۰۵/۰۲
شماره شامه: ۱۷۵۰۹۶۰
روابط عمومی منطقه یک عملیات انتقال گاز
آدرس: خوزستان - اמידیه - میانکوه - شرکت انتقال گاز ایران - منطقه یک
صندوق پستی: ۳۱۵ کدپستی: ۱۱۲۴۲ - ۶۳۷۸۱ تلفن امور پیمانها: ۵۲۶۵۱۱ - ۰۶۱

گواهی موقت پایان دوره کارشناسی ارشد ناپیوسته رشته مدیریت صنعتی اینجانب مژده شهیددی زندی فرزند حسین با کد ملی ۲۹۸۰۰۵۹۷۴۹ صادره از واحد کرمان مفقود گردیده و فاقد اعتبار می باشد.

سازمان آگهی های روزنامه

فرهنگیستان

Advertisement's Organization
تلفن وفکس: ۰۲۱) ۶۲۹۹۹۴۹۵
ایمیل: a6۶۳۴۸۰۱۸@gmail.com

مدرسه عالی مهارتی
رسانه ای فرهیختگان

۰۹۱۰۸۱۰۶۵۳۵

Farhikhteghan_school

مجری انحصاری تبلیغات
دانشگاه آزاد اسلامی

کانون تبلیغاتی
سیهر جوان

۰۹۳۹۸۸۸۸۶۹۹